

MEDJUGORJE HANGJA

2012. Július

Nr. 54

Medjugorje,
2012. június 25.

„Drága gyermekek! Nagy reménnyel a szívemben hívlak benneteket ma is az imádságra. Ha imádkoztok gyermekeim, velem vagtok, Fiam akaratát keresitek, és aszerint éltetek. Legyetek nyitottak, imádságban éljete és legyen az számotokra minden pillanatban lelketek fűszere és öröme. Veletek vagyok, és Fiam, Jézus előtt közbenjárok mindnyájatokért. Köszönöm, hogy választottok hívásomra.”

Medjugorje, 2012. július 2. Mirjana által adott üzenet

„Gyermekeim! Ismét édesanyátokként kérlek benneteket, hogy álljatok meg egy pillanatra és gondolkodjatok el magatokról és e földi élet mulandóságáról. Ezután elmélkedjete az örökkévalóságról és az örök boldogságról. Mit szeretnétek? Melyik úton szeretnétek járni? Az atyai szeretet küld engem, hogy közbenjárótok legyek, hogy édesanyai szeretetemmel megmutassam az utat, amely a lélek tisztaságához vezet, a lélekhez, melyet nem terhel bűn, a lélekhez, mely megismeri majd az örökkévalóságot. Imádkozom, hogy Fiam szeretetének fénye ragyogjon be benneteket, hogy legyőzzétek a gyengeséget és megmeneküljete a bajokból. A gyermekeim vagtok, és mindnyájatokat az üdvösség útjára szeretnék vezetni. Ezért gyermekeim, gyűljete körém, hogy Fiam szeretetével megismertesselek titeket, és így megnyissam számotokra az örök boldogság kapuját. Imádkozzatok ti is pásztoraitokért, ahogyan én is. Újra figyelmeztetek benneteket, ne ítéljete meg őket, mert a Fiam választotta ki őket. Köszönöm nektek.”

Imádságban éljetelek!

Ljubo Kurtović atya gondolatai a Szűzanya júniusi üzenetéhez

A Szűzanya jelenéseinek harmincegyedik évfordulóján újra imádságra hív bennünket. A jelenések első napjaitól kezdve üzeneteit átszővi az imádságra való hívás. Számos üzenetében, imára való hívásával az ima fontosságát és életbevágó szükségességét hangsúlyozza. Szűz Mária velünk van, gyermekeivel, és annak ellenére sem veszíti el a reményt, hogy sokan nem hallják hangját, amely hív, de nem kényszerít, buzdít, de nem vádol. Akkor sem veszíti el a reményt, amikor emberileg úgy tűnik, hogy minden hiábavaló és értelmetlen. Reménykedik, mert Istenre támaszkodik, mert édesanyjai szavakkal, Isten szívéből szól hozzánk, amely meg akar menteni bennünket, hogy nekünk ajándékozhasssa kegyelmét és szeretetét.

A Szűzanya ezen üzenetének középpontjában is az imádságra való hívás áll. Az ima nem egy mellékes dolog a hívó életében. Imádság nélkül az ember nem lehet hívó, keresztény. Ima nélkül nem „lehetünk a Szűzanyával”, nem ismerhetjük fel és nem is kereshetjük Isten akaratát életünkben. Az imádság létszükséglet, nem pedig ajtatossági gyakorlat, amelyet el kell végeznünk. A Katolikus Egyház Katekizmusa idézi Liguori Szent Alfonz szavait: „Aki imádkozik, biztosan megmenekül; aki nem imádkozik, biztosan elkárhozik.” Az egyház ezzel megerősíti azt, hogy, aki imádkozik, nem veszhet el. Lehetetlen hinni Istenben, ha az ember nem imádkozik. Amennyit imádkozom, annyira hiszek és amennyire hiszek, annyit imádkozom. Az ima és a hit együtt jár. Ha az ember abbahagyja az imát, akkor a hit elhalványul, és végül kialszik.

André Louf ciszterci szerzetes mondja: „Régen az ember nem kételkedett az imádságban, de az ima csak egy gyakorlat volt a többi között a számára.

Aztán egyszerre minden megváltozott. Már nem tudjuk többé imádkozunk-e, és azt sem lehetséges-e egyáltalán imádkozni?! Valamikor túlságosan könnyűnek tűnt, ma pedig hihetetlenül nehéznek látszik.”

Biztos, hogy az imádság Isteni kegyelem. Isten kezd el bennünk az imát. Az imádság parancs, amelyet teljesíteni kell, ugyanakkor a lélek mély szükséglete is. Az elmélkedés tudatos Isten felé fordulás, amely felülről jövő ajándék. Igaz, Isten megadhatja imádkozás nélkül is. Ő jóságában azt tesz, amit akar, és ha olykor rosszindulat vesz is körül bennünket, Ő miért jóságos és nagylelkű? Hát nem az a legfontosabb – ahelyett, hogy szomorúak lennénk, mert úgy tűnik, hogy nem kaptuk meg, amit szeretnénk – hogy kérjük azt, Aki többet tud adni nekünk, mint, amit mi kívánhatunk és elképzelhetünk? Ki kell

könyörögnünk a Szentlélektől az imádságot, mint kegyelmet és el kell kezdenünk imádkozni.

Tudjuk, milyen nehéz az embereket megérinteni, lelkileg felébreszteni és érdekelté tenni az imára. Az elmúlt harmincegy évben Medjugorjében a kegyelem csodája történik. Sok ember lelkileg felébred és megéli az imádság és a megtérés szükségességét. Ez persze nem azt jelenti, hogy mindaz, aki eljön Medjugorjéba érzi és átéli az imádság szükségességét és lelkileg felébred. Úgy, ahogyan minden személy egy titok, ugyanúgy az imádság is misztérium. És ez a titok mélyen el van rejtve a szívünk mélyén. Az imára való szükségletünk, amelyet a Boldogságos Szűz Mária erőteljesen hangsúlyoz üzeneteiben, szívünk legmélyebb vágya.

Valahol olvastam egy nagyon érdekes mondatot: „A földi mennyországban Ádám úgy imádkozott, ahogyan lélegzett.” Ádám az első bűn elkövetése előtt tökéleteses egységben élt Istennel, Isten kegyelmével. Ezért az ő lélegzése imádság volt, mely összekötötte őt Istennel. A problémák akkor kezdődtek, amikor a bűnnel ez a fonál elszakadt. Mindennek ellenére azonban, megmaradt a szakadatlan vágy és szükséglet arra, hogy összhangban legyünk Istennel.

Az imádság párbeszéd Istennel. Istenben van az imádság forrása. A Szentháromság titka, hogy szüntelen párbeszéd van az Atya, a Fiú és a Szentlélek között. A mi beszélgetéseink általában felszínesek. Vagy fecsegés, vagy tartalom nélküli beszéd. Kicseréljük felszínes gondolatainkat és gyakran a szavaink mögé rejtjük azokat. Istenben nemcsak teljes őszinteség, hanem teljes elfogadás van. Az Atya és a Fiú nemcsak gondolataikat osztják meg egymással,

hanem önmagukat is. A szeretet szüntelen dialógusa az Atya és a Fiú között a Szentlélek. Clairvaux-i Bernát mondja: „A Szentlélek a szeretet csókja.” Azzal, hogy Isten emberré lett kinyilatkoztatta számunkra, hogy Ő természeténél fogva dialógus, imádság. Isten a legmélyebb létében, maga az ima.

Szűz Mária nem szeretne mást, mint bevezetni bennünket a Szentháromság titkába, Isten életének titkába, hogy élő kapcsolatba lépjünk Istennel az ima által, hogy az, az élet legyen bennünk, amelyet Jézus ígért nekünk.

Érdemes önmagunknál kezdeni, nem várva arra, hogy mások kezdjenek el imádkozni, megtérni, megbocsájtani és Isten akarata szerint élni. Sziénai Szent Katalin arra a kérdésre, hogyan kell harcolni a világban lévő rendetlenség ellen, azt mondta: „A világban lévő rendetlenség én magam vagyok.” Isten imáink által szeretne belépni ebbe a rendetlenségünkbe és a tökéletesség útján szeretne vezetni bennünket. Nem létezik más út azon kívül, amire Szűz Mária hív. Avilai Szent Teréz megerősíti a Szűzanya szavait és hívását: „Csak egyetlen út létezik a tökéletességhez, ez pedig az imádság. Ha valaki mást mond, becsap benneteket.”

Imádság

Mária, ma Téged választalak édesanyámnak és királynőmnek az egész mennyei kar színe előtt. Átadom és neked szentelem testemet, lelkemet, minden külső és belső javamat, a múlt, a jelen és a jövőbeli jócselekedeteim minden értékét Neked adom. Mindent átadok Neked, Te rendelkezél velem és minden javammal, kivétel nélkül. Legyen minden a te akaratod szerint, Isten nagyobb dicsőségére most és az örökévalóságban. Ámen.

(Monforti Grignon Szent Lajos felajánló imája a Szűzanyának)

Mária, remény édesanyja, könyörögj érettünk!

*fra Ljubo Kurtović
fordította: Sarnyai Andrea*

A Szűzanya jelenéseinek harmincegyedik évfordulója

Méltó módon ünnepelték meg Medjugorjében 2012. június 25 -én, hétfőn a Szűzanya jelenéseinek harmincegyedik évfordulóját a helyi hívőközösség az öt kontinensről érkezett zarándokokkal együtt. A hazai, horvátországi és bosznia-hercegovinai zarándokokon kívül zarándokcsoport érkezett Angliából, az Egyesült Államokból, Portugáliából, Írországból, Németországból, Ausztriából, Csehországból, Lengyelországból, Ukrajnából, Olaszországból, Romániából, Svájcban, Ugandából, Szlovákiából, Kínából, Franciaországból, Szlovéniából és Koreából. Az közismert közlekedési eszközökön kívül számos zarándok gyalog érkezett meg Medjugorjéba, így teljesítve be a Béke Királynőjének tett fogadalmukat, hálát adva a kapott kegyelmekért. Hajnal 4 órától kezdtek el a papok gyóntatni, vagyis kiszolgáltatni a bűnbánat szentségét. A nap folyamán a templomban, a szabadtéri oltárnál és a szentségimádási kápolnában 26 szentmisét mutattak be. Horvát nyelvű szentmisét 5, 6, 7, 8, 9, 11 és 16 órakor mutattak be, az esti imaprogram pedig 18 órakor rózsafüzérrel

kezdődött, és 19 órakor szentmisével folytatódott. A medjugorjei templom szabadtéri oltaránál a szentmisét dr. fra Ivan Sesar a Hercegovinai Ferences Rendtartomány tartományfőnöke mutatta be 162 pappal együtt. Az esti szentmisén a Kraljica Mira medjugorjei kórus énekelt Iren Azinović nővér vezetésével. A szentmise végén fra Miljenko Šteko, a Mir Medjugorje Információs Központ igazgatója köszöntötte az egybegyűlteket. A sok külföldi és hazai újságíró rögzítette a medjugorjei történeteket, az imaprogramot pedig a Mir Medjugorje Rádió és az ICCM medjugorjei portál élőben közvetítette, így adva lehetőséget másoknak is, hogy bekapcsolódhassanak az ünnepbe. Június 24 -én, 19 órakor, az ünnep előestéjén dr. fra Ivan Dugandžić 134 pappal együtt mutatta be a szentmisét. Ezen a napon megtartották a 21. hagyományos, nemzetközi békemenetet is, mely a humaci Szent Antal kolostortól a medjugorjei templomig tartott.

*forrás: www.medjugorje.hr/hu
2012.06.26.*

„Nyissátok meg értelmeteket!”

Slavko Barbarić atya prédikációja

A zarándokok, akik ide jönnek, mindig azt kérdik, mit látnak a látók, mit mond a Szűzanya, milyen újdonság van. Én most szeretnék, a Szűzanyát helyettesítve, a következő kérdésekre rámutatni, ami a Szűzanya minden kérdésében benne van: **„És mi történik a szívetekben?”**

Azért mondom nektek, hogy értsétek, milyen fontos az, ami a szívetekben végbemegy; ha minden üzenet, amit eddig hallottunk, nem talál visszhangra a szívünkben, akkor csak a felszínen mozgunk, csak a kíváncsiságunkat elégítjük ki, és csak turisták vagyunk. Az időpontot szándékosan választottam, mert néhány szót akarok nektek mondani, miközben meggondolom, mi megy végbe saját magamban. Ebben a hónapban, melyben nemsokára a jelenések harmadik évét (1981. június 24 -én kezdődtek) ünnepeljük - mondja mindig a Szűzanya: **„Imádkozzatok, imádkozza-**

tok, imádkozzatok.” Ha meg akarjuk az üzenetet érteni, akkor tudjuk csak, ha imádkozunk. Ima nélkül, e nélkül a beállítottság nélkül mind az elmondott, mind az olvasott szavak csak üres szövegek maradnak számunkra. Csak egy új magatartással, mely az imát bensőséggé teszi, vagyunk képesek ezt a fényt befogadni, mely megmutatja nekünk, hogy Isten mit akar tőlünk ezekben a pillanatokban. Ezért akarok mondani nektek egy pár dolgot erről.

A látók azt mondják, hogy a Szűzanya kezdettől fogva tanította: **„Azok a keresztények, akik nem imádkoznak, többé nem hívők.”** És én, három évi tapasztalatom alapján ezt szintén igazolhatom: azok a keresztények, akik egyáltalán nem imádkoznak, nem is keresztények. Azok, akik egész keveset imádkoznak, kevésbé keresztények; azok akik eleget és jól imádkoznak, azok jó keresztények.

Tehát, hogy éljük és elmélyítsük az imát, valóban szükséges megnéznünk néhány pontot, melyekkel elmélyíthetjük és haladást érhetünk el. Ha ti az imáról szóló üzeneteket valóban meg akarjátok fogadni, akkor néhány pontot elmagyarázok és remélem, ezt szívből akarjátok.

A legfontosabb mindenekelőtt Istennek időt szentelni. Mit jelent ez? Amikor a Szűzanya múlt évben egy üzenetben Jelenának azt mondta: **„boldog lennék, ha minden család azzal kezdené, hogy reggelente és esténként legalább egy fél órát imádkozna”**, sokan lesznek, akik úgy néznek rám, amikor ezt nekik elmondom, mintha lehetetlent kívánnék. Ő ezt mondta: **„Ti mindnyájan tudjátok naponta 4 órát imádkozni”**; erre mondtam: **„De ha ezt elmondom az embereknek, akkor visszahúzódnak.”** A Szűzanya azt mondta a látóknő közvetítésével: **„Még te sem érted ezt. Ez csak egyhatoda a napotoknak.”** Tehát így válaszoltam: Megértettem, te azt akarod, hogy szüntelenül imádkozzunk! Éreztem, hogy ő elégedett volt, és tényleg, miután utána gondoltam, hogy a Szűzanya az utóbbi időben mit mondott, számomra világosan tudatosult, hogy azt kívánná, ha mi állandóan imádkoznánk, tehát naponta 24 órát.

Most szeretném nektek a következőket elmondani: „Másfél hónapja találkoztam itt egy amerikaival, aki azt mondta nekem: „A Szűzanyának igaza van, amikor ezt mondja: Le kell mondanotok a TV-programokról. Mert gyermekeink még a pornó-filmeket is megnézik.” Mégis azt mondtam neki: „De ez nem a legnagyobb vétek.” - „Hát mi csoda?” - kérdezte. „Véleményem szerint az a legnagyobb baja a TV-nek, hogy családjaitok számára isten lett, mert ő határozza meg a családban a sza-

badidő beosztását. És ez az az isten, akit ti imádtok.” Ha ti az imát meg akarjátok érteni, akkor a TV-t a sarokba kell dobni és Istent kell a középpontba helyezni.

Isten legyen az, aki családjaitokban rendet teremt és Istennek kéne életek ritmusát meghatározni. Azért ezt a példát hozom, mert ezzel akarom megmagyarázni, nagyon sok dolog van a családokban, ami istenné lett és hogy sok gondotokat fontosabbnak tartjátok, mint Istent. Én a keresztények legveszélyesebb betegségének nyomára jutottam, és az, amit felfedeztem, az tényleg nagyon valóságos betegség: szükségét érezzük, hogy együnk, és ha észreveszük, hogy ez a szükségszerűség hiányzik, tehát ha nincs étvágyunk, akkor azt mondjuk, hogy „betegek vagyunk”. Szükségét érezzük, hogy aludjunk, és ha álmatlanságban szenved valaki, akkor azt mondjuk, „ő beteg”. De azok a keresztények, akiknél az imádság belső szükségszerűsége hiányzik, erőltessék meg magukat, hogy imádkozzanak. Rájöttem ugyanis, hogy ez is egy betegség. Ha a Szűzanya azt mondja, hogy ő az imát erősíteni akarja, akkor el is vezet minket erre.

Egyszer, azt hiszem, ez év februárjában a Szűzanya azt mondta Jelenának: **„Ha én azt mondom nektek, imádkozzatok, imádkozzatok, imádkozzatok, ezen nem csak azt értem, hogy gyakrabban imádkoztatok, hanem én rávezetlek benneteket, hogy mély és folytonos vágyat éreztetek Isten után”.**

Ezekben a szavakban felfedeztem, hogy mit kíván a Szűzanya. Nevezetesen, hogy az imádság segítségével, az Isten keresésével egy magatartást vegyünk fel, mely folytonos vágyat fejez ki Isten után.

Ezt így lehet elképzelni: Két szerelmes mindig egymásra gondol, írnak egymásnak levelet, álmodnak és gondolatban mindig együtt vannak. Ha mi az igaz hitre rátaláltunk, akkor Istennel egyesülünk, akkor nála akarunk lenni; én fáradt vagyok Isten nélkül, szükségem van, hogy kipihenhessem magam az imában. Sok súlyos problémám van, tehát Istenhez kell mennem és azt mondani neki: „Istenem, nézd, mi történik velem; tele vagyok örömmel, Istenhez

megyek, hogy örömeimet megosszam vele. Ez a magatartás, amihez minket a Szűzanya el akar vezetni, mialatt csak fél szívvel imádkozunk: én csak öt percet imádkozom, és ez az öt perc Istennek van szentelve, a maradék időt pedig azoknak az ügyeknek szentelem, melyek a jóléteket biztosítják.

Ha továbbra is csak fél szívvel imádkozunk, akkor nem lehetünk igaz keresztények, sohasem tudunk eljutni igazi életre Istennel. Nagycsütörtökön Jelena segítségével a következő kérdést tettem fel a Szűzanyának: „Hogyan tudott Jézus éjszakákon át imádkozni, milyen eszközöket tudott alkalmazni, hogy kitarson?” Ő így felelt nekem: „Ő nagy vágyat érzett Isten után és a lelkek megmentése iránt!” Ő nagy vágyat érzett Isten iránt! Azt hiszem, hogy a helyes magatartást Isten után magunkban újraébreszthetjük; keresnünk kell és újra felfedeznünk. Mi egy olyan időben élünk, amikor Isten a sarokba lett állítva; a gépek, a tudomány és minden más fontosabb lett számunkra, mint Isten. Az Istent elfelejtettük és most újra fel kell fedeznünk, vele kell élnünk, és az egyetlen eszköz Istent újra megtalálni, az ima. Gyakran kérdeznék engem az emberek, hogyan tudunk imádkozni, hogyan találunk békét az imában? Meg-

adom a választ nektek. Ha ezt elfogadjátok, nagyon egyszerű; van rózsafüzérek és evangéliumotok. A többi majd a templomban a papok megmondják. A rózsafüzér és az evangélium, és már csak kellő időt kell szentelni Istennek. Tegyetek rendet a családokban, de ügyeljetek arra, hogy a családok napi-rendjében legyen idő Isten számára. Írjátok ezt házaitek falára, állítsatok fel egy programot - ez az idő Isten számára van - és ne engedjétek, hogy ezt valaki ellopja, és akkor mondjátok Jézusnak: „Most vezesd Te a családomat, nem aggódom problémáim miatt.” Kezddetek el Istennel beszélni, az evangéliumot olvasni és imádkozni.

Hamarosan észreveszitek, hogy eláraszt benneteket egy belső béke, mert a béke, amiről a Szűzanya beszélt, nem koncentrációból áll, hanem egy boldogságérzetből, amely Istentől indul ki, mert megtaláltuk őt, mert vele beszélünk.

A Szűzanyának egy másik üzenete segít nektek ezt elmélyíteni, amit mondtam. Nagycsütörtökön mondta a Szűzanya: **„ma egy lelki titkot fedek fel nektek. Ha a gonosszal és a megpróbáltatásokkal több erővel akartok szembeállni, akkor nyissátok meg az értelmeketet”.** Én azelőtt az életemben soha

nem hallottam ezt a kifejezést: „nyitott öntudat”. Azt jelenti: „Imádkozzatok reggel eleget, olvassatok egy fejezetet az evangéliumból és ültessétek el az isteni szót a szívetekben; a nap folyamán emlékezzetek újra- meg újra erre, és elevenítsétek fel mindig újra magatokban, különösen megpróbáltatások idején. Estére megerősödtek.”

Ez az üzenet is a folyamatos imáról szól. „Ha azt mondom, „folyamatos”, akkor az lehetetlennek tűnik, de azt mondom nektek, hogy ez mindenképpen lehetséges, ha megengeditek, hogy Isten határozza meg életetek ritmusát.”

Egy másik üzenet, - amitől azt remélem, hogy segíteni fog nektek, hogy megéljétek az imát, az idén tavasszal szólt hozzánk. A Szűzanya azt mondta a látnoknak: **„Ha nagyon boldogok akartok lenni, éljétek egyszerű, alázatos életet. Imádkozzatok sokat, ne menjétek a problémák gyökeréig, hagyjátok,**

hogyan Isten oldja meg azokat”. Tehát azt ajánlom nektek, hogy az életetek felől ne kérdezősködjétek, ne fáraszátok magatokat azzal, hagyjátok, hogy Isten vezesse életeteket, és ajánlom nektek, hogy otthonotokat alaposan „tisztítsátok” meg, mert nem elég egyszerűen van berendezve. Túl sok holmitok van, sem az Istenre, sem magatokra nincs időtök (ugyanis mi az életünket túl körülmenyesen alakítottuk). A fölösleget ajándékozzátok a szegényeknek, és tudtok majd imádkozni! Ezt saját tapasztalomból igazolhatom, - mert ha sok holmim van, rendetlen a szobám, nem tudok elmélkedni, nem tudok az imában összeszedett lenni;... tehát mindent oda kell adni és szívünket megújítani.

Még valamit hozzá akarok fűzni: az emberek azért jönnek ide, mert bajban vannak. Látjuk őket a papok után szaladni és azt mondják, „fáj a fejem, a férjem beteg, a lányom...” De kevesen

mondják, amikor az első alkalommal vannak itt: „megtérésre van szükségem”. De én azt tanácsolom nektek, mindenekelőtt törekedjétek a megtérésre, mert Jézus mondta: „mindenekelőtt keressétek Isten országát és minden mást megkaptok”. Ezt azért mondom nektek, mert a Szűzanya azokra a kérdésekre, melyeket a látnokok által tettek fel neki, sosem egy bizonyos recepttel válaszolt, hanem mindig csak azt mondta: **„A legfontosabb, hogy higgyünk!”**, ami azt jelenti: megnyílni Istennek, imádkozni és bőjtölni.

A következőket szívleljétek meg: Lépjétek a megtérés útjára és menjétek azon tovább papjaitokkal együtt, hogy elmélyedjétek a hitben, megnyíljatok Istennek, és a kegyelmi adományokat megértsetek és elfogadjátok.

Medjugorje, 1984. június 1.

Jozo atya katekézise

Kedves Testvéreim, drága imádkozó testvérek!

Ezekben a napokban nagy hálaival imádkoztunk, bőjtöltünk, virrasztottunk és zarándokoltunk mennyei Anyánkhöz és a Béke Királynőjéhez. Ő minket szüntelenül eltöltött új kegyelmekkel.

Az egész világ az anya felé fordul, aki gyermekeinek hozza ajándékait. Milyen kegyelemteljes ez az idő, a hála mély találkozója minden ember, és kegyelem számára.

Nincs olyan gyermek, amely meghallgathatatlan érezné magát, amely ne lenne vigasztalva, és ne szeretne bele az Úrba. Itt Medjugorjében normális olyan embereket látni, akik boldogok, elégetettek és mosolyognak. Ők meglátogatták és találkoztak Anyjukkal. 31 éve ez így van. És minden nap több és nemesebb találkozás.

Az emberek itt válnak felnőtté, Mária lábainál tanulják meg az igazi szeretetet, a hitet és az őszinte alázatot. Mindenki vágyik visszatérni a Vele való találkozásra, aki vigasztal, gyógyít, bátorít és áld. Ezért a Vele való találkozás mindig ünnep – ünnepélyes és áldott.

Találkozása és ölelése Erzsébettel Ain Karinban jelen van Medjugorjében. Az Anyával való találkozáskor és üdvözléskor nincs csalódás és reménytelenség. Mindegyikünk tudja: hol volt, és miért látogatta meg a Podbrdo-t és a Krizsevác-ot. Mindegyikünk tudja: miért áll oly sokáig, és vár a szent gyónásra. Ez a kegyelem, érettségünk ideje.

Találkozásainkkor a Béke Királynővel Medjugorjében halljuk ugyan úgy, mint az utolsó üzenetében is az Anya őszinte és erős hangját: „Nagy remény nyel a szívemben hívlak benneteket ma is az imádságra....

Legyetek nyitottak, imádságban éljétek ...minden pillanatban ...”

Amikor imádkozunk – akkor egy-ségben vagyunk Istennel és a Szűzanyával. Szívünkben érezzük a kegyelmi közelséget, és titokzatos közösséget Istennel, az Anyával és az Egyházzal.

Az imádkozó ember valóban termékeny ember, hitét megélő katolikus. Az imában újra meghalunk önmagunk számára, és önszeretetünknek, vak önzésünknek, a gögnek. Lelkesít minket Jézus és az Ő személye, Igéje pedig fölel. Leleplezi előttünk akaratát, és erőt ad az Ő útján járni.

Egy alkalommal azt mondta, hogy eledele az Atya akaratának teljesítése. Vagyis amikor teljesíti és megéli az Atya akaratát, akkor Jézus az Ő jóságával töltekezik.

Drága testvéreim, az ima nem tesz minket könnyelművé. Ha imánk igazi,

akkor megváltoztat, megújít, táplál és megszentel.

A jelenés 31. évfordulón nekünk adott üzenet mélyen lehorgonyzott, és a legfontosabb üzenetekhez tartozik, amelyeket a Szűzanya szívünkbe helyezett.

Íme, élelemnek, és nem általános fűszernek nevezi, amely különleges ízt ad mindennapi munkánknak és életünknek. Amikor keserűséget, tehetetlenséget érzünk az élet keresztjeiben, az ima az a kegyelem, amely képes ezt a keserűséget megváltoztatni édességre, és minden békétlenséget békére.

Jézus mondja és tanítja, hogy életünk kell, hogy só legyen. Ez a fűszer minden sótlan megváltoztat, ízessé tesz, és ami romlásra hajlamos, maradandó értéké.

Milyen szép és tanulságosak Anyánk szavai, amikor azt monda: „...legyen számotokra az ima minden pillanatban lelketek fűszere és öröme.”

Az ima öröm, lelkünk különleges öröme. Ahogy meg kell tanulnunk főzni, imádkozni is meg kell tanulni. A jó szakács szükség szerint tudja, hogy milyen fűszer kell ahhoz, hogy az étel finom és kívánatos legyen. Hasonlóképpen az imádkozó embernek is van szíve, s lelkében érzi, hogyan segítsen másoknak, miként jutassa el mások életébe és az Egyházba a szükséges fűszert, és így eltölti a szíveket a szentség és a béke vágyával.

Ez az üzenet pihenésünkre adatott. Mint szeretet adomány ajándékozottat, amellyel az Anya tanítja gyermekeit be-

szélni. Az emberek a szabadság ideje alatt megfélemeznek imádkozni, olvasni a Szentírást, részt venni a szentmisén, ott ahol szabadságnak.

Elfelejtik, hogy a fűszer nélküli, a sótlan étel a szabadság alatt is ehetetlen és elviselhetetlen. Ima nélkül életünk nem működhet, és nem lehet termékeny, hasznos. A nyár mindenkinek, de különösen a fiataloknak nagyon sok rosszat kínál fel. A rendezők maximális mértékben igyekeznek felkínálni szórakozásokat, lehetőségeket, amelyek erkölcsi romlást, üresség érzését, csalódást hagynak maguk után. Mindegyikünk több bűnös élvezetet keres, amely mindig keserűséget és szerencsétlenséget hagy maga után. Ezért oly fontos mérlegelni, hogy miként szervezzük meg a gyermekek és fiatalok szabadságát és szünidejét, hogy az – építő jellegű s nem romboló legyen, hogy örömmel töltsse el őket s nem csalódással.

Olyan sok templom van az európai kontinensen, tengerpartokon vagy szigeteken amelyek első osztályú emlékművei a hitnek és kultúrának. Igyekezzünk egyesíteni egyiket a másikkal és életünket nemesebbé, gazdagabbá tenni az ismeretekben és művelődésünkben. Az Anya imádkozik azért, hogy sikerünk legyen. A kor, amelyben élünk a megkérdőjelezhető értékek és hamis ideálok kora.

Ezért a fiatalok találkozzunk Medjugorjében, a pápával, vagy más szentélyekben leleplezik az evangéliumi értékeket és az Urat, mint az egyetlen

tanítót és egyetlen valóságot.

Ebben a hónapban a következő szándékokra fogunk imádkozni:

- Minden zarándokért, akik ezen az évfordulón az Anya köré gyűltek, hogy a békével és Isten közelségével megteljenek. Hogy minden zarándok az evangélium tanúja, apostola legyen, főleg a családi imában és a kegyelmi életben az Egyházban.
- Szentatyánkért Benedek pápáért, aki ebben az időben nagy próbákon és szorongásokon megy át, hogy ne érezze magát egyedül, hanem legyen imáinkkal és szeretetünkkel kísérve. Minden püspökért és papért, főleg azokért, akik Medjugorjében gyóntatnak, hogy nagy felelősséggel és papi szeretettel találkozzanak Egyházukkal, amelynek oly nagy szüksége van rájuk.
- Mindazokért, akik vakok, és Medjugorjét csak mint anyagi befektetésük és a haszon érdekében látják. A plébánia híveiért, akik felelősek minden zarándokért, hogy mint tanúk bevezessék őket a Medjugorje-i mozgalomba. A látnokokért és családjaikért, hogy fény lehessenek mindenkinek, akivel csak találkoznak.

Drága testvérek, imádkozva ezekre a szándékokra, meghívunk mindenkit, hogy imádkozzatok a mi lelki atyánkért Jozo Zovko atyáért és a Medjugorje-i bizottság tagjaiért. Kívánunk nektek kellemes szabadságot üdvözlettel: Béke és öröm!

Feltételezett jelenések és látomások

Megjelent Új Ember 2012. június 10. számában

Az egyház Krisztus Urunktól kapott örökségként hűségesen őrzi a hitet és vigyáz annak tisztaságára. Ez a Tanítóhivatalnak is feladata, s vele együtt a Hittani Kongregációé is. Tudatosítja, hogy Isten az ó egyszülött Fiában, Jézus Krisztusban megadta a végső és teljes kinyilatkoztatást az emberiségnek. Szentatyánk is megírta: „A mi Urunk, Jézus Krisztus dicsőséges eljövételéig pedig már nem kell várnunk semmiféle új, nyilvános kinyilatkoztatást.”

Az is igaz azonban, hogy az egyház életét végigkísérik napjainkig a jelenések, látomások, magánkinyilatkoztatások. A középkorban, de már korábban is éltek misztikusok; az utóbbi időkben pedig nagyobb nyilvánosságot kapnak ezek a rendkívülinek mondott jelenségek. Az egyháznak ezért meg kellett nyilatkoznia az ügyben. A napokban nyilvánosságra hozták az eredetileg a püspököknek szóló **Eljárási normák a feltételezett jelenések és kinyilatkoztatások megítéléséhez** című

dokumentumot, melyet még VI. Pál pápa hagyott jóvá 1978: február 24-én. Kimondatlanul is, de nyilvánvalóan ott áll e tény mögött, hogy a Vatikán felgyorsította a medjugorjei események kivizsgálását. A fő ok azonban mégiscsak az, amit Lewada bíboros, a Hittani Kongregáció prefektusa így fogalmazott meg: „El kell ismerni, hogy ennek a fontos normatív intézkedésnek a fő tartalma mostanra teljes, nyilvánosságot kapott.” Ezért döntöttek a publikálásról és a főbb nyelvekre való lefordításról. A dokumentum segíteni akarja a püspököket a feltételezett természetfeletti eredetű jelenségek megítélésének súlyos feladatában.

Miről is szól ez a dokumentum? Amint a cím jelzi, normákat ad a feltételezett jelenések kivizsgálásához. Érdemes felfigyelni rá, hogy a szöveg következetesen alkalmazza ezt a jelzöt.

A fontos bevezető három pontban vázolja fel az egyházi hatóság feladatát, miután értesült valamely jelenségről: pozitív és negatív kritériumok alapján megvizsgálja a történeteket; kedvező eredmény esetén engedélyezni bizonyos nyilvános tiszteleti vagy ájtatossági formákat; a lelki gyümölcsök figyelembevételével dönteni a történetek valódiságáról és természetfölöttiségéről.

Mivel az egyház nem tévedhet; nagyon pontos kritériumokat kell megfogalmaznia az események megítéléséhez. A dokumentum első része ezeket sorolja fel (bevallottan csak „jelzésszerűen”, nem kimerítően). Csak az vezethet pozitív eredményre, ha a komoly vizsgálat legalább erkölcsi bizonyosságot tud hozni a történetekről. Különösen fontos, hogy a látomásban vagy kinyilatkoztatásban részesült személy pszichikailag, erkölcsileg, hitbelileg rendben legyen. Fontos továbbá, hogy a jelenség folyamán kapott tanítás összhangban legyen az egyházzal. Végül a pozitív kritériumok közé tartozik az egészséges tisztelet, a bőséges és folyamatos lelki

gyümölcsök (például az imádság szelleme, a megtérések, a felebaráti szeretet) megnyilvánulásai. Ha a vizsgálat folyamán negatív kritériumok érvényesülnek, akkor nem lehet szó a jelenés vagy látomás természetfeletti jellegéről. Ezek elsősorban a ténybeli vagy tanbeli tévedést jelentik, de ugyancsak ilyen lehet az anyagi haszonszerzés célja, illetve a súlyosan erkölcstelen cselekedetek. Szintén negatív megítélés alá esik, ha a látomásban vagy kinyilatkoztatásban részesült személy lelkileg nem egészséges.

A második rész az egyházi hatóság eljárási módját tárgyalja. Mindenekelőtt leszögezi, hogy kötelező megindítani a kivizsgálást, ha már a természetfelettinak mondott jelenséget tisztelet övezi, de a hívek jogos igénye alapján is kezdeményezhető vizsgálat. Vigyázni kell azonban arra, hogy az eljárás még nem jelenti a jelenség természetfeletti jellegének elismerését. Figyelemre méltó, hogy a hatóság tartózkodhat is a kivizsgálástól, ha az egyház érdeke nem sérül: megtörténhet ugyanis, hogy bizonyos idő eltelte után az egész dolog feledésbe merül.

A természetfelettinak mondott események kivizsgálása mindig az egyházra tartozik. A dokumentum harmadik része azt részletezi, hogy a helyi püspöktől - a püspöki konferencián és az Apostoli Szentszéken át - a pápáig ki az illetékes ebben. Természetes azonban, hogy az első feladat a helyi püspöké.

Az illetékességi köröket nem szabad összekeverni az egyházban, s a szöveg negyedik pontja éppen erre ad rendelkezést. A döntésben végső fórum a Hittani Kongregáció, ahová nemcsak a püspök fordulhat, hanem a hívek is, de ők nem azért, hogy szembeszálljanak a püspök szándékával.

Amikor a kongregáció hivatalosan publikálta a dokumentumot, reményét fejezte ki, hogy nemcsak a püspökök, hanem a világiak számára is hasznos eligazítást tud nyújtani - a zsinati szellemnek megfelelően. *Ivancsó István*

Medjugorjei hírlevél

2012. június 13. Páduai Szent Antal ünnepén

„Drága gyermekek! Szüntelenül veletek vagyok, mert végtelen szeretetemmel szeretném megmutatni nektek a mennyország ajtaját. Szeretném elmondani, hogyan nyílik ki: a jóság, az irgalom, a szeretet és a béke - vagyis Fiam által. Ezért gyermekeim, ne vesztegessétek az időt haszontalanságokkal. Csakis Fiam szeretetének ismerete szerezhet üdvösséget számotokra. Üdvözítő szeretete és a Szentlélek által kiválasztott engem, és én vele együtt kiválasztalak titeket, hogy szeretetének és akaratának apostolai legyetek. Gyermekeim, nagy felelősség van rajtatok. Szeretném, hogy példátokkal segítsétek a bűnösöket a felismerésben, gazdagítsátok szegény lelküket és vezessétek vissza őket karjaimba. Ezért imádkozatok, imádkoztatok, böjtöljétek és rendszeresen gyónjatok. Ha az lesz életetek központja, hogy magatokhoz veszitek Fiamat, akkor ne féljétek, minden lehetséges számotokra. Veletek vagyok. Minden nap imádkozom a pásztorokért és ezt várom tőletek is, mert gyermekeim nem élhettek vezetésük és az áldásuk által kapott megerősítés nélkül. Köszönöm nektek.”

Drága medjugorjei Gyermekeim! Dicséretessék Jézus és Mária!

1. Az olasz mama

A külföldi papok, akik Medjugorjéba járnak gyóntatni, sok érdekes történettel találkozhatnak. Egyikük a következő történetet mesélte:

Ahogy a francia gyóntatófülkében várakozott, egy olasz hölgy jött be hozzá, letérdelt, és elkezdett gyors olaszul beszélni. Mivel nem értett semmit, elmondta neki franciául, hogy menjen inkább egy olasz gyóntatófülkébe, egy olasz paphoz, mert ő nem ért semmit. De a hölgy nem tágított, és folytatta a gyónást. Halkan a pap Jézushoz fordult, mivel a gyónás szabályai szerint, a gyónás nem érvényes akkor, ha az egyik fél nem ért semmit. És akkor hihetetlen dolog történt. A pap elkezdte látni, mint egy mozivászonon, hogy az asszony miket mond neki olaszul, és így mindent megértett. És amint elkezdett beszélni a nőhöz, tökéletes olaszul szólt, pedig soha nem tanulta a nyelvet. Ez az esemény mélyen megérintette az atyát. Azt is hozzátette,

hogy amikor Medjugorjében gyóntat, képes étlen szomjan és fáradság nélkül órákon keresztül gyóntatni.

Isten gyakran úgy bátorítja gyermekeit a gyónásra, hogy csodálatos jeleket küld jelenlétéről. Azonban ennek a szentségnek a legcsodálatosabb aspektusa az, hogy a gyónásban két bűnös találkozik, aminek során megünneplik Isten végtelen kegyelmét. Az egyik az, akinek hatalma van, hogy a bűnöket megbocsájtja, a másik az, aki alázattal érkezik hozzá, hogy fájdmát napvilágra hozza. Ebben a találkozásban, a Megváltó vére folyik, amely megtisztítja a hívő lelkét oly módon, amit mi képtelenek vagyunk megérteni, és ez által csoda történik.

„Arra kérek, hogy havonta egyszer gyónjatok”, - mondja a Szűzanya. „Mivel senki nincs ezen a földön, akinek ne lenne szüksége gyónásra havonta, mert ez a gyógyír nyugati egyház problémáira.” Természetesen, Miasszonyunk az őszinte gyónásra gondol. Szent Pió atya, aki olvasott a lelkekben, meg sem hallgatott olyan gyónókat, akik úgy jöttek hozzá, hogy előtte nem bánták meg bűneiket.

2. Gyógyít, ha a Szent Családdal együtt imádkozunk

Medjugorjei otthonunk mögött van egy jászol a Szent Család életnagyságú figuráival. Ez a világ minden részéről sok embert vonz. Bár minden ember különböző, egy közös dolog mégis van bennük. Az, hogy mindenki imádkozni jön a Szent Családhoz. Egyesek belső problémákkal küszködnek, amely békétlenséget okoz, és a gyógyulást keresik. Mások azért jönnek, hogy a Kis Jézus szobrát a karjukban tarthassák, míg mások azért, hogy családjuk békéjéért imádkozzanak. Itt van néhány példa arra, hogy a Szent Család milyen reményt nyújtott a hozzájuk érkezőknek: Angela azért jött a jászolhoz, hogy sírjon. Kész roncs volt, tele elviselhetetlen szenvedéssel. Nagypája 3 éves korában molesztálta, amit soha nem hevert ki. Hosszasan imádkozott a Szent Család előtt, és végül Miasszonyunk győzelmet aratott sebzett szíve fölött. Angelának sikerült elengedni a fájdmát, átadni azt Istennek, megadnia magát a Gyermeke Jézusnak, akit a karjaiban tartott. Neki adta át azt a fájdmát, amit annyi éven keresztül hordott magában. Teljesen megváltozott, még a csoportja sem ismert rá. Szemei és ajkai először árasztottak örömet. Eltűnt az a lelkét megnyomorító érzés, hogy életének nincs értelme és nem érdemel szeretetet.

A 77 éves Blandine már régebben elvesztette második gyermekét, és ezt soha nem tudta elfogadni, a veszteség állandóan kínozta. Odament a jászolhoz, karjaiba vette a Kis Jézust és elkezdte ordítani. A barátait, akik elkísérték, teljesen sokkolta ez az érzelmkitörés. Így elkezdtek érte imádkozni. Azonban lassan megnyugodott. Míg karjaiban

ringatta a Kiszűzst, eszébe jutott, hogy milyen volt az, amikor ugyanígy ringatta gyermekét. Ekkor a fájdalom még erősebben tört rá. De kis idő után meglátta Máriát, aki tárt karokkal várta, és sikerült átadnia gyermekét a Szűzanyának. A láncok letörtek, és attól a naptól fogva Blandine képes énekelni és élvezni az életet.

Menjete ti is a jászolhoz, szorítsátok magatokhoz a Gyermeket, és meglátjátok, hogy a Mennysország miket tartogat nektek.

3. A látnok Ivánnal mindig szeretünk ott lenni az éjszakai jelenéseknél, akár a Kék Keresztnél, akár a Jelenések Hegyén.

4. A jelenések 31. évfordulója!

2012 június 25 -én a megjugorjei egyházközösség örömmel ünnepli a Jelenések 31. évfordulóját.

A hagyományok szerint, az évforduló előtt 9 nappal imakezdeményezések érkeznek a világ minden tájáról,

hogy így imán keresztül létrejöjjön a Megjugorjével való egység. Az előkészületek között a Szűzanyához szóló litániák, és tiszteletére rendezett misék, hálaadó rózsafüzérek, szent órák, böjt és az Ő Szent Szíve iránti elkötelezettségünk megújítása szerepel.

Azok, akik lekésnének a június 16 -án kezdődő novenáról, nem lesz az sem késő, ha vonatra ülnek, és 25 -e után fejezik be.

„Gospa 24 órája!”- egy másik ajándék a Béke Királynőjének, hálát adva neki azért, hogy 31 éve megjelenik nekünk. „Gospa 24 órája!” egy rövid ima, ami nagyon egyszerű.

Június 24 -én, a jelenés idején (este 6.40 -kor), amikor befogadjátok a Szűzanyát szívetekbe, ígérjétek meg neki, hogy a következő 24 órában valami áldozatot hoztok érte. Így majd 25 -én, amikor megjelenik, ezt az áldozatot ajándékként felajánljátok neki.

Csak néhány példa: 24 órán keresztül nem dohányoztok, vagy nem drogoztok, nem isztok alkoholt; meglátogattok valakit, aki rászorul segítségé-

tekre; megtanultok egy fejezetet az Újszövetségből; tudatosan gyakoroljátok a Tízparancsolatot; kikapcsoljátok a TV-t, számítógépet, vagy a rádiót; lemondotok valamiről, amihez nagyon ragaszkodtok; böjtöltök; adományt ajánlotok fel; megbocsájtotok valakinek, aki megbántott titeket. Egyszóval, megszabadultok valamilyen szenvedélyektől, vagy valami jó cselekedetet hajtottok végre. 24 órán keresztül bármi lehetséges. A Szűzanya látni fogja, hogy örömet akartok neki okozni és tetszeni fog neki!

Gyakran gyorsan válaszol is egy váratlan gyógyítással. Ez történt Rosieval is, aki láncdohányos volt, de 2010-ben ugyanilyen módon 24 órán keresztül (június 24 és 25 között) nem dohányzott, és azután soha nem gyújtott rá többé. Utána undorodott a dohánytól.

Legdrágább Édesanyánk, kérlek tudasd velünk, hogy Te mit szeretnél kapni tőlünk ajándékként az évfordulóra?

Emmanuel Nővér

2012. június 25. Ivanka éves jelenése

Ivanka Ivanković Elez látnoknak ma, 2012. június 25 -én volt a rendes éves jelenése. Az utolsó mindennapos jelenésén, 1985. május 7 -én, a Szűzanya miután Ivankára bízta a 10. titkot, azt mondta neki, hogy élete végéig meg fog jelenni neki évente egyszer, mégpedig a jelenések évfordulóján. Így történt ez ebben az évben is.

A jelenéskor, amely 7 percig tartott, Ivanka családi házában tartózkodott, és csak Ivanka családja volt jelen.

A jelenést követően Ivanka ezt mondta: A Gospa az ötödik titokról beszélt nekem, majd ezt mondta: „Anyai áldásom adom nektek. Imádkozzatok a békéért, békéért, békéért.”

2012. június hónap statisztikai adatai

A kiszolgáltatót szentostyák száma: 170.500

A koncelebráló papok száma: 4199 (naponta 139)

Medjugorje az otthonom

Medjugorje ... mindenekelőtt lelki ébredésem helye volt azáltal, hogy a hiten keresztül Jézussal találkoztam. Rendkívüli találkozásról beszélek, mert olyan mély élményem volt – nemcsak Krisztusnak érezhető közelsége a szívemben, ahogy átjárta ez az igazán tiszta, de lángoló, megrendítő Szeretet, mely felismerteti veled, hogy Istennek szellemi teremtménye vagy –, de egyben egy új, meglepő megbízatás bizonyossága is volt ez számomra, aki feleség és három gyermek édesanyja vagyok, egy kórház önkéntes alkalmazottja, aki állandóan mindenhová rohanok, és aki nagyon aktív és nagyon magabiztos voltam.

Hirtelen teljesen egyedül találtam magamat sötétségbe merült lelkemmel, rettenetesen megrémülve, minden biztonságérzetet nélkülözve, rémálmok áldozataként. Kétségek gyötörtek, a legsötétebb gondolatok és elképzelések kínoztak. [...] Ebben a rettenetes belső sivárságban csak egyetlen dolgot fogtam fel, hogy Isten részesít szeretetében és áldásában, hogy az én lelki pusztaságomban Jézus nekem adja irgalmas szavait, hogy bátorítson engem a megpróbáltatásokban, mert Isten megérintette bensőmet, a lelkemet, hogy meggyógyítson, és megtanítsa hittel imádkozni. Igen, ez valóban nagy ajándék volt, a mélységes imádság ajándéka, mely segített, hogy csendben maradjak, és lelkem rejtekében imádkozzak. Emberi szempontból tekintve képtelennek éreztem magamat bármilyen jó dolog kifejezésére, de belső csendembe merülve éreztem, amint szívemből mindenkire kiárad a szeretetem, és imádássá válik.

Medjugorjében valóban találkoztam Istennel, és ettől a pillanattól fogva megváltozott az életem. Megtanultam, hogy engedelmesebb legyek, hogy min-

dennap meghaljak önmagamnak, megbocsátva mindazoknak, akik nekem rosszat tettek, és felajánljam életemet Istennek, miközben imádkozom azokért, akik a világban szenvednek, akik szegények, megaláztatottak, megvetettek... mindennap hálát adok az Úrnak az ő végtelen szeretetéért. Teljesen megváltozott az életem, de csak azután, hogy megengedtem Istennek, hogy meggyógyítson engem.

Medjugorjében átéltem, és minden alkalommal, amikor oda visszatérek, újra átélem ezt a lelki átmenetet, amit egész egyszerűen húsvétnek nevezek, a kiszakadást a sötétségből az isteni Világosság, a hit által. Ez az a szűk kapu, ami lelki szemeim előtt megnyílt, miután a rejtekben arra kértem Istent, fogadja el vágyamat, hogy neki ajánljam fel az életemet minden fenntartás nélkül. Noha emberileg gyenge vagyok, szeretetből teljesen oda akarom adni magamat Jézusnak.

Medjugorjében a legtisztább formájában találkoztam az isteni Szeretettel, egyetlen más helyen sem éreztem akkora békét. Voltam sok más kegyhelyen is, de csak Medjugorjében éreztem olyan tisztán Jézusnak, a hőséges barátának a jelenlétét, aki olyan közel van az emberekhez és az ő szenvedésükhöz. Ez valóban kivételes ereje a szeretetnek.

Mindennapjaimban bőven van részem megpróbáltatásokban, fájdalomban, gondokban, de megerősít az ima, és az a bizonyosság, hogy az Úr úgy fogadja az én „kicsi” áldozataimat, mint ha a szeretet nagy ajándékai volnának, amiket Neki adok. Csak Istent szeretve lehetünk

Egyházzá, csak önzetlen, ingyenes szeretet által lehetünk valódi egységben az Úrral és testvéreinkkel, de ehhez az szükséges, hogy kitartsunk a mély oda-

figyelésben, hogy képesek legyünk ne a magunk, hanem az Isten szerinti szolgálatra. Medjugorjében értettem meg, hogy az igazi jó az Isten akaratának gyümölcse, nem az ember akaratáé, ezért kell szegénnyé lennünk, mindentől megszabadulnunk, mindentől, ami rabszolgává tesz, és engedelmessé kell lennünk Istennek, megfélelmezve önmagunkról és saját elgondolásainkról. Elég, ha nyitottak vagyunk Istenre, aki kegyelmével és áldásával vesz minket körül.

Gyakran visszatérek Medjugorjéba, mert ott otthon érzem magamat, és érzem, hogy élő tagja vagyok Jézus misztikus testének, az egyetemes Egyháznak, a Szentlélek közreműködése által teljesen egyesülve Krisztussal. Nagy titok ez, ami Medjugorjében történik, itt nincs semmilyen műkincs, vagy más turistacsalogató, sőt, úgy tűnik, hiányoznak a legegyszerűbb megszokott dolgok is. Olyan hely, ahol nincsenek vonzó dolgok, nyáron nagy a meleg, télen nagy a hideg ...

A Medjugorjében átélt kegyelem titka, hogy a magasból jön, és olyan mértékben értjük meg, amennyire megnyitjuk a szívünket Istennek. Az teszi Medjugorjét a világ legszebb helyévé, hogy „tele van mindennel”, hogy páratlan, felejthetetlen hely. Ha engeded, hogy megragadjon téged az isteni titok, ami Medjugorjében jelen van, számodra ez a hely az otthonod lesz, pihenőhelyedé, anyáddá lesz. Ez olyan kegyelem, amit csak odafentről lehet megérteni.

Grazia - Miláno

Szigetek

Beszámoló egy zárándoklatról

Lelkivezetőid éppen téged kértek meg, hogy meséld el, milyen volt ez a zárándoklat, és tulajdonképpen mi volt az értelme. Azt mondják, hogy képes vagy rá.

Te pedig jól tudod, hogy ez nem igaz, legfeljebb akkor, ha az övékétől eltérő szavakat használsz. Azért, mert sajnos ma még azok közé tartozol (ők vannak többségben, sőt többen vannak, mint hinnénk), akik még nem tudtak átlépni azon a vékony, de masszív határon, amely elválasztja azt, aki Istennel szeretne találkozni, attól a szerencséstől, aki már találkozott Istennel és a szívében tudja Őt.

A fehér papírlap előtt ülve te már tudod, hogy csak a „te” zárándoklatodról tudsz számvetést készíteni. Arról, hogyan indultál imbolygó léptekkel az igazi spiritualitás keresésére Máriaénak ezen az áldott földjén.

Persze, nem hiányoztak az intenzív szentségimádások, a keresztutak (és nem csak a Podbrdón és a Krizsevácson), az erőteljes szentbeszéd a miséken, a sok-sok összeszedett imádság, a lángoló tanúságtételek, a gyónások, Vicka mindig élő, melengető és örömteli szavai... Szóval találkoztál mindazzal, ami megteremti azt az egyedi légkört, amely Medjugorjét jellemzi, és ami szokás szerint megérintett téged.

Ugyanakkor az is tagadhatatlan, hogy ez alkalommal minden a szokásostól eltérő módon zajlott. Nem csak függőlegesen néztünk az ég felé. Aki vezetett minket ezen az úton, derűsen, de határozottan terelgetett arra az ösvényre, amely lelünk ismeretlen (vagy elfeledett) mélységeibe vezet. Oda, ahol Isten kopogtat lelkünk ajtaján, és kéri, hogy engedjük be. Feltételezem, hogy ezt az indítást határozottan érzékelt mindenki, napról napra.

Minden zárándok egészen személyes módon látott, ízlett, tapasztalt meg dolgokat abból, ami Medjugorjében történt. Ezért mindnyájan, akik az élet tengerének felszínén élünk, „szigetek” vagyunk, és azok is maradunk.

Mindnyájan – vagy csaknem mindnyájan – szegény, tévelygő szigetek vagyunk, és messziről érkezünk. Mindennapi életünk ennek a viharos tengernek a nyughatatlan felszínén zajlik, magas hullámverés és szélviharok közepette, melyek minden oldalról körülvesznek minket. Sebeket hordozunk, ki többet, ki kevesebbet. Érték bennünket traumák, belső törések, melyek gyógyulásra szorulnak.

Szigetek vagyunk. Csakhogy ennek a tengernek a mélyén össze vagyunk kapcsolódva egy közös, szilárd alapon, amely

egyesít minket. Ezt a kapcsolódást senki sem látja, de mindenki áhítozik rá. E felé a mélység felé igyekszünk, ehhez kívánunk közelebb érni bölcs szavakkal, bizalommal és szeretettel.

Te csak figyelmesen hallgasd meg ezeknek a vezetőknak az aggódó hangját. Őket már bensőleg átalakította a Szentlélek. Ők már a hit szemével látnak mindent, túllátnak a tünékeny látszaton. Össz-hangban vannak Istennel, baráti beszélgetést folytatnak vele, a szívében érzik őt, és örvendezve már csak Vele és Érte élnek.

Te, aki be vagy zárva önmagadba (és mindenek ellenére úgy is maradsz), te, aki még nem ismered a titkot, hogyan nyílik az a rozsdás retesz, amely elzárja a szívedet, és irigykedve, zavartan tekintesz arra, aki olyan egyszerűen beszél róla, mintha a világ legtermészetesebb dolga lenne. Pedig számodra olyan ez, mintha valaki azt hajtogatná neked, milyen egyszerű átmenni egy üveglapon, amelybe te – huszonöt éve – folyton beleütközöl.

Úgy érzed, már megtanultad – a saját károdon –, hogy mennyire logikus, ha teljességgel ráhagyatkozol az Atyára, azzal a korlátlan bizalommal, ahogy az újszülött gyermek pihen édesanyja karjában.

De persze nem így van. Nem fogod fel, hogy a lelked középpontjában él egy isteni vendég: a Szentlélek. S elengedhetetlenül fontos lenne, hogy olyan kapcsolatod legyen vele, mint születésedkor volt. Tudod, hogy Isten meg fogja ítélni a lelkedet, de azt sem fogod fel, hol lakik ez a lélek benned.

Nem tudod megengedni, hogy Isten megvalósítsa benned szeretettedet. Nem tudsz összhangba kerülni vele a hit és az imádság által. Ezért nem tudod, mi volna az a megvalósítandó küldetés, amelyre téged szánt. Valószínűleg sok mindent teszel Isten nevében, de nem teszed Isten művét.

Nem engeded, hogy Krisztus éljen benned. Nem tudsz Krisztusban és Krisztusért élni. Tudod, hogy az Istennel való egyesülésre csak úgy lehet felkészülni, ha őszintén és szabadon odaadod magad Istennek Krisztusban Mária Szeplőtelen Szíve által... Ez pedig idegenül hangzik a füledben.

Természetesen tudod, hogy szabadnak vagy teremtve. Megrémít a felelősség, tetteid következményeinek a súlya, mert sose tudod, mikor teszel valamiféle meggondolatlan dolgot. És így tovább. Mennyi mindent nem tudsz!

De csak próbálkozz tovább! Őszintén mondd Istennek: „Nézz rám, itt vagyok. Elvetek magamtól minden más gondolatot, minden más törekvést, minden más vágyat... Felajánlok neked mindent: gyenge és vonakodó szívemet, száraz lelkemet, félresikerült gondolataimat, öreg, fáradt testemet (hiszen úgyis minden a tied). Felajánlom neked, ami még hátra van az életemből – másokért. Remélem, mindez ér még valamit... Tégy vele, amit akarsz. De kérlek, Uram, szólj hozzám! S add, hogy észrevegyem.”

Alberto Ripamonti